

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce: **Ing. B. P.**, bytem, zast. Mgr. Julií Chocholovou, advokátkou se sídlem Královopolská 84, 616 00 Brno, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o starobní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11.2.2014, č.j. 510604414/315-AT,

t a k t o :

I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, ze dne 11.2.2014, č.j. 510604414/315-AT se z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení za zastoupení advokátkou Mgr. Julií Chocholovou se sídlem Královopolská 84, 616 00 Brno 11.011 Kč, do 30-ti dnů od právní moci rozsudku k rukám advokátky.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 11.2.2014, č.j. 510604414/315-AT, žalovaná zamítla námitky účastníka řízení a rozhodnutí ČSSZ ze dne 10.12.2013, č.j. 510604414 potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ zamítla účastníku řízení žádost o starobní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 28 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o důchodovém pojištění), neboť účastník řízení ke dni důchodového věku dne 4.2.2014, od něhož žádá přiznání starobního důchodu získal pouze 20 roků a 67 dnů pojištění a podmínku potřebné doby pojištění podle § 29 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění (30 let) ani dle ust. § 29 odst. 2 téhož zákona (nedosáhl věku 67 let a 8 měsíců) pro nárok na starobní důchod nesplnil. Pokud jde o hodnocení doby pojištění, kterou účastník řízení získal v republice Kosovo za doby existence bývalé Socialistické federativní republiky Jugoslávie (SFRJ) žalovaná uvedla, že vztahy mezi SFRJ a bývalým Československem byly upraveny Úmluvou mezi ČR a Federativní lidovou republikou Jugoslávií o sociálním zabezpečení publikovanou pod č. 3/1958 Sb., která je dosud platná ve vztahu k Bosně a Hercegovině. S účinností od 1.12.2002 byla přijata Smlouva mezi ČR a Svazovou republikou Jugoslávie o sociálním zabezpečení publikovaná pod sdělením

č. 130/2002 Sb.m.s. (dále jen Smlouva), která je dosud v platnosti k Srbsku a Černé Hoře. Mezi ČR a Kosovem byla Smlouva v platnosti do 7.1.2011 a v současné době platí v oblasti sociálního zabezpečení ve vztahu republiky Kosovo bezesmluvní vztah, neboť nová smluvní úprava nebyla prozatím přijata. Vzhledem k tomu, že účastník řízení podal žádost o starobní důchod dne 4.11.2013 a věku pro vznik nároku na starobní důchod dosáhl dne 4.2.2014 až po ukončení platnosti Smlouvy, nelze ji aplikovat a přihlídnout k době pojištění získané v Kosovu, případně bývalé SFRJ.

V žalobě žalobce namítal, že napadeným rozhodnutím byl porušen zákon o důchodovém pojištění, napadené rozhodnutí je v rozporu se Smlouvou mezi ČR a Svazovou republikou Jugoslávie o sociálním zabezpečení, že žalovaná nedostatečně zjistila skutkový stav věci, když vycházela pouze z doby pojištění žalobce získané na území ČR a nepřičetla k ní dobu pojištění získanou na území bývalé Socialistické federativní republiky Jugoslávie, ačkoliv v souladu s čl. 16 Smlouvy, která je součástí českého právního řádu měl být aplikován princip sčítání dob pojištění. Žalobce dosáhl stanoveného důchodového věku 4.2.2014 a k tomuto dni získal dobu pojištění v ČR v rozsahu 20 let a 67 dnů a na území Republiky Jugoslávie v rozsahu 18 let 9 měsíců a 6 dnů. Žalovaná nesprávně na rozhodnutí o námitkách aplikovala právní vztah s Republikou Kosovo, ač není a nikdy nebyl občanem této republiky, před nabytím státního občanství ČR byl občanem Republiky Srbsko, která má s ČR uzavřenou mezinárodní Smlouvu o sociálním zabezpečení, jež v čl. 16 zavádí princip sčítání dob pojištění, proto mělo být žalovanou přihlídnuto k době pojištění získané žalobcem podle právních předpisů Republiky Srbsko, resp. Republiky Jugoslávie. Pracovní průkaz č. 558425 vydaný úřady SFRJ eviduje žalobcem odpracované roky na území bývalé Jugoslávie, resp. Srbska. Žalobce byl po celou dobu svého zaměstnání účasten důchodového pojištění v Republice Jugoslávie, později Srbsko a platil zdejšími pojišťovnám, vůči Republice Kosovo tuto povinnost nikdy neplnil, neboť nebyl jejím státním příslušníkem. S ohledem na to je nositelem důchodového pojištění žalobce Republika Srbsko, která je kompetentní k hodnocení dob pojištění žalobce. Žalovaná na žalobce nesprávně aplikovala smluvní vztah s Kosovem, ačkoliv nikdy nebyl občanem Kosova a nenabyl kosovské státní občanství, neboť v rozhodný okamžik nebyl registrován v registru osob Republiky Kosova (od roku 1997 trvale žije na území ČR) a občanství Kosova nezískal ani na základě vlastní žádosti. Navrhl, aby napadené rozhodnutí soud zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření konstatovala, že žalobci započítala veškerou dobu pojištění podle své evidence, kterou získal na území ČR a to v rozsahu 20 roků a 67 dnů pojištění. Požadavků žalobce zohlednit pro nárok na starobní důchod i 18 roků, 9 měsíců a 7 dnů zaměstnání získaného v Kosovu nelze vyhovět, neboť Úmluva č. 3/1958 Sb., pozbyla ve vztahu k republice Kosovo, na jejímž území získal uvedenou dobu zaměstnání, platnost dne 7.1.2011. Ke dni žádosti o přiznání starobního důchodu není v oblasti sociálního zabezpečení s Republikou Kosovo žádná Úmluva, která by zavazovala žalovanou či umožňovala v rámci reciprocity hodnotit dobu pojištění získanou žalobcem na území této republiky. Navrhla, aby soud žalobu zamítl.

V replice k vyjádření žalobce zdůraznil, že zaměstnání nezískal v Kosovu, ale SFRJ, od roku 1992 ve Svazové Republice Jugoslávii, což řádně doložil svou pracovní knížkou evidující dobu výkonu práce pro účely důchodového pojištění u orgánu Republiky Jugoslávie. V době svého zaměstnání v Kosovu, Kosovo jako samostatný stát neexistovalo, žalobce byl účasten důchodového pojištění v Jugoslávii, resp. nástupnického státu, Republiky Srbsko, která je nositelem pojištění žalobce. Žalobce se domnívá, že při posuzování jeho žádosti o starobní důchod měla být aplikována Smlouva č. 130/2002 Sb.m.s. Žalobce se dovolává

čl. 3 písm. a) Smlouvy a poukázal na kap. 2, čl. 16 Smlouvy zavádějící princip sčítání dob pojištění. Ani Úmluva ani Smlouva nevztahují svou aplikaci k místu výkonu zaměstnání, nýbrž k postavení oprávněné osoby a její státní příslušnosti. Není mu jasné, proč žalovaná poukazuje na skutečnost, že zaměstnání žalobce vykonával v Kosovu (v té době neexistovalo) a aplikuje na něj vztah s Kosovem v oblasti sociálního zabezpečení. Žalobce doby pojištění získal na území Jugoslávie, resp. na území jejího nástupnického státu Republiky Srbsko, nikoliv na území Kosova.

Při jednání dne 3.3.2015 soud konstatoval, že v dávkovém spise se nachází rozhodnutí ze dne 6.3.2012 v originále doručené žalované 2.4.2012, ale ve spise není žádný překlad předmětného rozhodnutí. Žalobce předložil soudu pouze výzvu Orgánu sociálního zabezpečení Srbské republiky k doložení potřebných důkazů o získání doby zaměstnání na území Srbska. Podle zástupkyně žalované byl překlad uvedeného rozhodnutí proveden bez písemného vyhotovení pracovníkem žalované ovládající tento jazyk a dokladem nebyla potvrzena doba pojištění na území Srbska. Soud rozhodl o pořízení úředního překladu uvedeného rozhodnutí za účelem zjištění důvodů rozhodnutí a ustanovil tlumočníci z jazyka srbského, které uložil rozhodnutí přeložit.

Dle úředního překladu ze srbského jazyka provedeného tlumočníci z jazyka srbského, Republikový fond důchodového a invalidního zabezpečení, oddělení důchodového a invalidního zabezpečení podle mezinárodních smluv pod č. 83642 vydal dne 6.3.2012 usnesení na základě zákona o důchodovém a invalidním zabezpečení, stanov republikového fondu důchodového a invalidního zabezpečení a Úmluvy o sociálním zabezpečení mezi Srbskou republikou a Českou republikou, kterým přerušil řízení o přiznání nároku na invalidní důchod k žádosti B. P. z Brna z 28.1.2008, neboť v průběhu řízení bylo zjištěno, že je potřeba zjistit, zda pojištěnec splnil dobu pojištění v Srbské republice na území Kosova a Metohije za dobu práce od 18.11.1968 do 11.8.1970, od 20.1.1972 do 1.9.1974, od 22.12.1977 do 12.11.1990, od 13.11.1990 do 9.6.1991 a od 10.6.1991 do 31.12.1992. V odůvodnění je dále uvedeno, že ze zprávy RFDIZ Ředitelství Priština z 4.6.2011 bylo zjištěno, že za shora uvedená období nebyly nalezeny požadované údaje a nemůže se prověřit, že pojištěnec v Srbsku pracoval pouze na území Kosova a Metohije a že prozatím nejsou splněny podmínky pro rozhodnutí o žádosti o invalidní důchod.

Pro posouzení věci soud zjišťoval, zda lze na projednávanou věc aplikovat Smlouvu mezi ČR a Svazovou republikou Jugoslávií o sociálním zabezpečení č. 130/2002 Sb.m.s. Při posuzování vzal v potaz Čl. 3 upravující osobní rozsah uvedené Smlouvy, v němž je zakotveno, že se Smlouva vztahuje na a) osoby, které podléhají nebo podléhaly právním předpisům jednoho nebo obou smluvních států, b) jiné osoby pokud odvozují svá práva od osob uvedených pod písm. a).

Shora uvedenému obsahu čl. 3 odpovídá obsah rozhodnutí Republikového fondu důchodového a invalidního zabezpečení, tj. přerušení řízení z důvodu zkoumání doby pojištění v Srbské republice na území Kosova a Metohije v uvedených dobách.

Žalovaná tudíž pochybila svým tvrzením, že v současné době po ukončení platnosti Smlouvy 7.1.2011 mezi ČR a Kosovem neexistuje mezismluvní vztah, který by bylo lze v případě žalobce aplikovat, i když sama konstatuje, že Smlouva publikovaná pod sdělením č. 130/2002 Sb.m.s. je dosud v platnosti ve vztahu k Srbsku a Černé Hoře.

Vzhledem k posouzení věci soudem, tj. aplikovatelnost Smlouvy na případ žalobce, žalovaná v dalším bude zkoumat rozsah doby pojištění v Srbsku na tehdejší území Kosova za dobu práce na tomto území tvrzenou a dokládanou žalobcem a využije všech listinných důkazů založených ve správním spise, zejména např. doklad nazvaný Dočasná instituce samosprávy Kosovské vlády, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Důchodová správa Kosova – Potvrzení - o odpracované době a získaných osobních příjmech žalobce v letech 1973 - 1987 vydaného v Prištině dne 21.4.2004. Pro rozhodnutí o žádosti a o nároku žalobce na starobní důchod bude pak aplikovat čl. 16 Smlouvy, tj. princip sčítání dob pojištění.

Na základě shora uvedeného soud zrušil napadené rozhodnutí ve smyslu ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního, vrací věc žalované k dalšímu řízení se závazným právním názorem vysloveným soudem shora.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má úspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení, na kterých účtoval za zastoupení advokátkou. Na nákladech řízení zástupkyně žalobce účtovala za 9 úkonů právní služby a 9x náhradu hotových výdajů s tím, že je plátcem DPH. Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení zástupkyně žalobce tak, že jí náleží za 7 úkonů právní služby právní služby, tj. převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, replika k vyjádření žalované, porada s klientem 27.2.2015, účast u jednání soudu dne 3.3. 17.3.2015 a seznámení se s obsahem náhledu do spisu a překlad listin obsažených v přílohovém spise (podle § 11 odst. 1 písm. a), c), d), g) vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění), vždy za 1 úkon právní služby 1.000 Kč a ke každému úkonu právní služby náhradu hotových výdajů, tj. 7x 300 Kč, tj. celkem 9.100 Kč, kterou soud navýšil o 21% DPH na částku 11.011 Kč. Uplatňovanou odměnu za právní úkon soud nepřiznal v případě další porady s klientem dne 8.4.2014, kterou zahrnul do úkonu příprava a převzetí zastoupení a úkon ze dne 11.3.2015 – náhled do spisu, který zahrnul do úkonu dne 12.3.2015 další porada s klientem. Náklady řízení žalobce ve výši 11.011 Kč je žalovaná povinna zaplatit do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 17. března 2015

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová